

גזר דין

ביום ה-9 באוקטובר 2012 הרשעתי את הנקבלת, סטודנטית לתואר מוסמך במנהל ומנהיגות בחינוך, בעבירות של הונאה בעבודה והפרת הוראות (לפי סעיפים 29.3 ו-29.4 לתקנון המשמעת – סטודנטים (תשס"ח) בהתאמה). זאת, מכיוון שהגישה עבודה מסכמת שבה הועתקו חלקים משמעותיים ממספר מקורות באינטרנט ללא הפנייה כנדרש.

בפתח הדברים אציין כי הנקבלת לא הייתה מיוצגת, למרות אזהרותיי ובקשותיי. גם במהלך הטיעונים לעונש בחרה שלא להיות מיוצגת. הנקבלת אף בחרה לנהל את תיק ההוכחות כולו. כפי שקבעתי בפסק דיני, לא יכולתי לקבל את התזה של הנקבלת "לפיה הפניה למאמרים המקוריים מייתרת את הצורך להפנות למאמרים או לאתרי אינטרנט משניים בהם מבוארים, מסוכמים או מפורשים חומרי המקור הראשוניים. לו נאפשר דבר כזה, יוכלו תלמידים לקצר את הדרך, לא לקרוא את חומרי הקריאה, ולעשות שימוש בחומרים משניים כאילו היו שלהם וכאילו היו 'מכוסים' על ידי ההפניה לחומרים הראשוניים. זוהי, כמובן, הפרה של העיקרון האקדמי הבסיסי ביותר לפיו יש להפנות לכל חומר או אתר בו עושה התלמיד שימוש." (עמ' 3 לפסק הדין).

במהלך הטיעונים לעונש ביקש הקובל כי לא נחמיר עם הנקבלת, לאור אופיין של העבירות ולאור העובדה שהנקבלת עומדת לפני סיומו של התואר. למעשה, למעט הקורס נשוא העבירה, היא השלימה את כל חובותיה. על כן, הקובל ביקש כי לא נרחיק את הנקבלת בפועל אלא נמנע ממנה אישורים לתקופה הפחותה משנה, עד לחודש אוקטובר 2013. מאחר ובמהלך תקופה זו ממילא לא מועבר הקורס "מבוא לסוציולוגיה של החינוך", הרי שהנקבלת לא תוכל ללמוד במהלך תקופה זו ועל כן אין צורך בהרחקה בפועל. עם זאת, ביקש הקובל כי הקורס ייפסל, ובאופן זה תוכל לקבל את התואר רק לאחר השלמת חובותיה, לאחר שתיקח את הקורס המרוכז בתחילת שנת הלימודים הבאה (תשע"ד). מאחר ומדובר בקורס המועבר בכמה ימים מרוכזים בתחילת השנה, הנקבלת תוכל לקחתו בתחילת שנת הלימודים הבאה, ובמידה ותשלים חובותיה כנדרש, תוכל לקבל את התואר בטקס של ינואר 2014.

הנקבלת ביקשה שנתחשב בה ואף לא נפסול את הקורס. היא ניסתה להסביר שאין המדובר בקורס רגיל אלא במבוא "בלבד" וב"טעימה" של סוציולוגיה. לפיכך, טענה, מדובר בעונש "מוגזם". עוד ניסתה לטעון כי זה "לא פייר" שרק בגלל הבעיה בעבודה ייפסל הקורס כולו וכי יש לאפשר לה לכתוב עבודה מחדש מבלי לקחת את הקורס שוב. היא לא תמכה את בקשותיה הללו בהסברים או בטענות ענייניות.

לצער, דומה שגם לאחר ההליך כולו לא הפנימה הנקבלת את חומרת מעשיה. היא המשיכה לנהל את ההליך כולו מבלי לקחת אחריות על מעשיה, והמשיכה לטעון כי לא עשתה דבר שלא כשורה. גם במהלך הטיעונים לעונש המשיכה הנקבלת לטעון כי נעשה לה עוול וכי זה לא צודק שתיענש בחומרה כה רבה על מעשה אליו כלל לא התכוונה. הקובל ביקש עונש קל, בהתחשב בעבירה בה הורשעה ובהקשר הכללי, במסגרתו הנקבלת לא הודתה, לא התחרטה על מעשיה, ולא הפנימה את חומרת מעשיה. אף שאין המדובר בעבירת הונאה בעלת מאפיינים חמורים, אין להקל בהעתקה אותה ביצעה. עם זאת, מתוך צורך להתחשב בנסיבות המיוחדות ובכך שהנקבלת עומדת לפני סיום התואר, החלטתי לקבל את בקשת הקובל ולא להטיל עליה עונש של הרחקה בפועל, אלא מניעת אישורים בלבד.

לפיכך, אני גוזר את עונשה כדלקמן:

- א. פסילת העבודה והקורס נשואי הקובלנה.
- ב. מניעת אישורים עד לסוף חודש אוקטובר 2013. מניעת אישורים זו תהיה בתוקף גם אם הנקבלת תשלים את חובותיה עוד לפני כן.
- ג. הנקבלת תוכל לקחת את הקורס בתחילת שנת הלימודים הבאה (תשע"ד) או בתקופה אחרת קודמת לכך. אולם מכל מקום, לא תוכל לקבל אישורים לפני התקופה המנויה בס"ק ב' לעיל.
- ד. הרחקה על תנאי לשנה לתקופה של שנתיים מיום מתן פסק הדין, על כל עבירה נוספת על סעיפים 29.3 ו-29.4 לתקנון המשמעת.

ניתן היום, _____, בהיעדר הצדדים.

יפורסם ללא שם התלמידה.

פרופ' ישי בלנק
הממונה על המשמעת